

to Maaneder tidligere — jeg tør ikke modsige det, men at gaa saa langt, som det ærede Medlem synes at ønske, nemlig til et Aar, som den var fra først af i Loven af 1914, vil jeg meget advare imod. I det hele taget vil jeg meget advare imod, at vi forandrer noget i Lovforslaget her. Lad os i Guds Navn tage en Udvalgsbehandling, og lad os udtale, hvad vi ønsker, at vi maaske modstræbende gaar med til det, der foreslaas, men lad Loven gaa herfra, saa den kommer til at virke. Der er jo mange, mange Mennesker i Landet, der venter paa, at denne Lov skal blive vedtaget her, for alle Administrationer og andre har Ret til at gaa ud fra, at den vil blive vedtaget saa betids, at de kan arbejde videre paa det en Gang skabte Grundlag.

Medmedlem anbefaler jeg, at dette lille Lovforslag vedtages. Jeg vil naturligvis lige saa lidt som det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Dalsgaard) være med til at modsætte mig Forslag om Udvalgs Nedsættelse, men jeg havde helst set Lovforslaget passere uden videre. Altsaa anbefaler jeg Lovforslaget til meget hurtigt Fremme.

Leerbeck: Fra alle Sider vil man sikkert indrømme, at det er en Brist ved vort Samfund, at der kan opstaa Tilfælde, hvor Folk, som vil arbejde, ikke kan faa Arbejde og derved tjene det nødvendige til Livets Ophold, ja, at disse Tilfælde endogsaa kan opstaa paa kunstig Maade, idet Kapitalen ser sin Fordel ved at holde Arbejdet tilbage, noget, som vi har været Vidne til for en halv Snes Aar siden paa Byggevirksomhedens Omraade. Under de nuværende, for Handel og Industri alvorlige Forhold, er det ret naturligt, at Arbejdsløsheden stiger. Medens man i 1916 under de høje Konjunkturer, som der den Gang var, kun havde et ringe Antal arbejdsløse, steg disses Antal i 1917 til det dobbelte, saaledes at Arbejdsløshedsprocenten var 16. Mangelen paa Raastoffer og Brændsel gaar jo i høj Grad ud over Industrien, det ene griber nemlig ind i det andet. Jeg skal nævne saadanne Industrier som Cement, Teglværk- og Glasindustrien. Forholdene i Cement- og Teglværksindustrien virker hemmende paa Byggeindustrien, og Forholdet i Glasindustrien virker i høj Grad hemmende paa Frembringelse af Emballage, og naar man ved, i hvor stor Udstrækning saadant frembringes her i København — og det er selvfølgelig for største Delen her i København —, kan man sige sig selv, at

en Mængde Mennesker derigennem paa andet Hold bliver ledige, som f. Eks. Lagerarbejdere og Fabriksarbejdere. Arbejdsløsheden omfatter nu i Øjeblikket alle Fag, og jeg føler mig overbevist om, at om Hjælp til arbejdsløse er der ikke delte Meninger, saa meget mindre som det under de nuværende alvorlige Forhold er af største Betydning at skabe Ro i Befolkningen. Af den Diskussion, som Lovforslaget har fremkaldt, synes det imidlertid at fremgaa, at man nærer den Opfattelse, at Loven misbruges og tjener til at fremme Uvillie mod overhovedet at arbejde. Hertil maa jeg sige, at alle sociale Love kan misbruges og bliver misbrugt, det tror jeg alle vil indrømme, det finder sikkert Sted i alle Stænder, at enkelte beriger sig paa Samfundets Bekostning — Spørgsmaalet er da, om Misbruget er af den Art og foregaar i saa stort et Omfang, at der er mange, som undlader at gaa i Arbejde og foretrækker at leve af Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg tror nu, at de Rygter, som gaar herom, i høj Grad er overdrevne — ja, jeg kalder det Rygter, for jeg har endnu ikke, udover ganske enkelte Tilfælde, set Beviser for disse Udtalelsers Rigtighed — jeg har i Tilsynsraadet for Arbejdsanvisningen, hvor jeg har den Ære at sidde, haft Lejlighed til at se saadanne Anker, men jeg maa sige, at det, med Undtagelse af enkelte Tilfælde, som Regel viser sig, at det, der er i Vejen paa de Arbejdspladser, hvorfra man klager over Mangel paa Arbejdskraft, er Konflikter mellem Arbejdsgiver og Arbejdere, hvad enten det nu er Lønspørgsmaal eller andre Forhold, der gør sig gældende. Den Arbejder, som vægrer sig ved at gaa i Arbejde efter at have faaet anvist et saadant eller forlader Arbejdet uden antagelig Grund, kan ikke faa Understøttelse. Dette kontrolleres af Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedskasserne. Jeg vil ved denne Lejlighed gerne gøre opmærksom paa et Forhold, som i disse vanskelige Tider spiller en stor Rolle, og som ikke er Uvillie mod at arbejde, men Uvillie mod at gaa fra en Beskæftigelse over til en anden, og det er et ret uheldigt Forhold i Tider, hvor der i visse Fag, f. Eks. i Landbruget, er Brug for ledig Arbejdskraft. I Udlandet har man da ogsaa i høj Grad sin Opmærksomhed henvendt herpaa. Jeg ser jo godt, at uvant Arbejde, Løn-, Bolig- og Kostforhold kan skabe Hindringer, men der maa sikkert kunne gøres noget for at rette herpaa, og det vil være en god Op-gave at arbejde herfor, thi en Forbedring af disse Forhold vil foruden at skaffe Arbejde og Arbejdskraft tillige tjene til, at Land